

Georg L. Petersen:

HAVI KENT ÁGANG SÍÐANI EG BYRJAÐI

Georg L. Petersen hefur verið journalistur í nærum 25 ár, og hann greiddi frá í sendingini Góðan Morgun Føroyar í Kringvarpinum mánadagin, har hann luttók saman við Barbaru Holm, at hann hefur upplivað ágang av ymiskum slagi, síðani hann byrjaði í yrkinum.

ANNIKA KUNOY IM
ANNIKA@SOSIALURIN.FO

frá hendingini, so at starvsfelagarnir vistu tað, skuldi okkurt hent honum.

Royndi journalisturin Georg L. Petersen segði í samrøðu við Kringvarpið, at hóast hann hefur upplivað ágang og hóttanir í 25 ár, so er ágangurin broyttur, tí fyrr varð hann ofta uppringdur, men nú er ágangurin mest á sosialu miðlunum. Hann upplivir tó ofta, at tað verður rópt at sær á gøtuni, men hetta upplivdi hann meir av, tá hann var yngri.

Hann minnst serliga væl, tá hann varð uppringdur, eftir at hava skrivað nakrar krittiskar greinar.

– Síðani ringir tann persónurin, sum eg hevði verið mest krittiskur ímóti til mín um kvøldið og segði, at fór eg í býin og sá ein bil við dökkum rútum, skuldi eg ikki kenna meg tryggan, tí hann hevði sent onkran í býin at gera av við meg. Eg hoyrði, at viðkomandi var ávirkaður, so eg kobladi ein bandupptakara til telefonina, og ringdi hann aftur, so fór eg til lögrelgna við tí. Tað er tað grovasta, sum eg havi verið út fyri, sigur Georg L. Petersen.

Eftir hesa hendingina greiddi hann arbeiðsplássinum

Valdshavarar hótta

Georg L. Petersen greiddi frá, at journalistar eisini verða hóttir av valdshavarum og politikarum.

– Ein hóttan um stevning kann sanniliga eisini verða alvorlig fyri ein journalist, tí sambart fjølmiðla-ábyrgdarlógini hefur journalisturin ábyrgd fyri tí, ið hann skrivar. Ein hóttan um at verða stevndur ger, at tú gert títt arbeiði betur, men tað kann eisini verða kostnaðarmikið. Tað kann gera, at onkur velur ikki at skriva meir um evnið, og tá virkar hóttanin og tað skal hon ikki, staðfestir hann.

Georg L. Petersen segði eisini í samrøðuni við Kringvarpið, at stundum steðga fyrirkur við at lýsa í miðlinum, tí skrivað verður um eitthvørt evni, sum viðkemur teimum

–Tað er ikki gott nokk. Journalistarnir arbeiða í eini fyrirkur, sum skal rinda løn teirra, og tað kann áleggja ein óbevístan sjálvsensur, segði Georg L. Petersen.

ara ikki hevði gjørt tað, ið hann var dømdur fyri. Tá mátti eg bara svara, at eg skilti, at tað er hart, men at vit bæði sótu í rættinum, tá dómur varð feldur og hoyrdu, hvat dómarin segði, sigur hann, og leggur afturat, at tað er umráðandi, at hava í huga, at tað eru menniskju, sum vit skriva um.

– Ein hefur av og á lyndi til, at hugsa í skipanum og stovnum ella í krónum og oyrum, men vit mugu ikki gloyma, at tað ávirkar menniskju eisini, leggur hann afturat.

Tað er tí umráðandi at meta um í hvørjum einkultum førum, tí til tíðir eru viðmerkingarnar grundar, og við árunum skilur man hetta betur, greiðir hann frá.

– Tú skalt fortelja nokk, men ikki pensla detaljurnar út, staðfestir hann.

Hóttan frá valdspersóni

Tað er ymiskt, hvussu ein hóttan verður borin fram, og hvat slag av hóttan talan er um. Ein kann eisini verða hóttur við, at tað ein skrivar fær avleiðingar fyri ein persónliga, ella eisini skal fyrirkur, ið tú arbeiðir fyri, kenna sviðan.

Danjal av Rana hefur eisini

upplivað, at fáa hóttanir um, at gevast við at skriva um eitt mál, tí viðkomandi, ið hann skrivaði um nú mátti gevast at koma í samkomuna har viðkomandi gekk, tí tað ávirkaði so mikið nógv, at viðkomandi var nevndur í miðlunum.

– Talan var um ein almennan persón, sum skrivaði til mín og arbeiðsfelagar mínar, at tað, sum eg skrivaði um nú fekk ævigar avleiðingar, tí viðkomandi ikki longur kundi savnast í andaligum høpi, sigur hann frá.

– Her er talan um ein almennan persón, og tá eg fái slíkar afturmeldingar, so havi eg skyldu til at venda tí við blaðstjóranum og meta um tað er nakað í tí, sum verður skrivað. Mín niðurstøða er tó, at eg kann ikki lata vera við at skriva um eitt mál av tí grund, at viðkomandi gongur í somu samkomu sum eg, sigur hann.

Hetta málið hefur Danjal av Rana ikki skrivað meir um síðani hóttanina, men hann sigur enn eina ferð, at verður nakað at skriva um málið í framtíðini, so fer hann at ikki at halda seg aftur vegna hesa viðmerkingina.

Eitt annað slag av hóttan, sum

privatu miðlarnir kenna serliga væl, er hóttan frá lýsrum um, at teir gevast at lýsa í blaðnum, um redaktiónin ikki steðgar at skriva um eitthvørt mál, sum lýsarin av einhvørjari orsök ikki ynskir at skrivað verður um.

– Tá er umráðandi, at tað verður greitt fyri allar partar, at skilnaður er millum lýsinga- og tíðindadeildina í húsinum. Tað er tó meir enn so komið fyri, at kundar, ið lýsa nógv, eru steðgaðir við tí orsaka av tíðindaflutninginum hjá okkum, greiðir hann frá.

Óbehagiligt hvørja ferð

Hóttanir og ágangur verða ikki lættari at lesa sum tíðin gongur. Hvørjaferð ein hóttan ella eini keðilig boð liggja í klivanum, hvøkkur man við og má hugsa tað ígjøgnum, áðrenn man avger, hvussu tað skal viðgerast, greiðir hann frá.

– Tað er líka óbehagiligt, at fáa teldupost ella Facebook boð hvørja ferð, men eg fái hjálp frá starvsfeløgum og sigi altíð blaðstjóranum frá, soleiðis at mín søga er søgd, sigur hann.